

4. A ostatel žimota gebo w radošti byl, a s dobrým prospěchem bogaz,
 limosti Boží gisel w potoci.
 5. Ale při sobině smoti smég zamolal k sebe Tobiáša syna smébo y sedem
 mladých synům gebo wniklím srych, a povedel jim:
 6. Blisko gest zabynuti Města Týnyme: nebo nepochybi slovo Boží:
 a bratře naši, který su rozebnany z zemi Izraelské, navrátá sa do ný.
 7. Ale mšecfa zem gebo spúšťatena naplny sa, a dím Boží, který w ný
 gest vypálený s zase znomu sa stamat bude: y tam sa namracovat budú
 mšecy, který je Bosa boga.
 8. Y pohane zanechajú své modli, a prídu do Jeruzaléma, y bydlit
 budú w něm.
 9. a radomat se budú w něm mšecy kralé zemstý, kdž se flaniat bu
 dú kralovi Izraelskému.
 III. 10. Protož uslyšte synowe moji Otca našyho: Služte Panu w prav
 de, y na to se wrypáwágte, žebyste čimli ty mšci, které se gemu líbá:
 11. y synom našym přilážte, aby jpravedlnosti čimli, y almužné dá
 wali, aby pamatali na f. Bosa, a čwatali ho sa každého času w prav
 de, y s celým sly srych.
 12. Měš protož synowe uposlechnite mria, a nezostanágte tyto: ale
 w fterémfeln. Dny pochowáte Mátku wassu při mšie w gedném hrobě, ad
 tobo času sřidáte se na cestu, abyšte odtúdo wjšli:
 13. nebo wídm, že nepravosti Města tohoto konci mu přibystá.
 IV. 14. Protož stalofa smrti Mátki srych, Tobiáš wjšel wen z Týnyme
 z Mánjelti smí a s synama, y s synama synům srych, a navrátá sa
 k srym smatom:
 15. y našel gub zozawych w starosti, Dobreg: a měl na nych pečlivosť
 y on sam zamrel oči geub: a mšecfo dedictwí domu Raquelowého on sa
 ugal: y wšel páte potoleni, synú srym srych.
 16. A kdž doplnil deset, a demadesat letím w bogázlimosti Paně,
 s radošti ho pochowali.
 17. Ale mšecfo přátelstwo gebo, y mšecel rád gebo w dobrém žimo
 te a w swatém žimobití pozostal, tak, že wzdány býwali, gako f. Bosa
 tak také y lidom, y mšeclym, který bydleli na zemi.

D. grad p. adie
 ut. Jona, & Nab.
 E. i. Efor. 3. 8.
 F. Jebr. d. d. d. d.
 G. Jebr. comura
 hae em futua
 spiritu piopte
 tuo p. adie
 Tobias q. n. p.
 uere minima
 poterat
 H. i. coz.
 I. gora gentes
 ad m. lueli
 converteat.

L. grad 127.

M. grad addit
 in Ebatanis
 A. in grad addit
 prusgm morem
 audebyste interm
 Ninives gora Capta
 est a Nabub. k
 A. d. d. d. d. d. a
 Nabopolassar Na
 bul. magni Patre
 de affragit G. n. d. d.
 (. Affragit g. n. d. d.
 me, Daniel 9. apud
 lato i. qui conju
 ctis t. d. d. Niniven
 oppugnarent: ut
 de g. n. d. d. d. d. d.
 vido in gra ipse
 d. d. d. d. d. d. d.
 dia. d. d. d. d. d. d.
 Israhelie Cap. 11.
 hoc e. Mandi, 3378.
 Atq. ipse Tob. jun.
 q. n. d. d. d. d. d. d.
 99. Ann. fuit Ann.
 4. ad aduereg:
 & circa q. d. d. d.
 Jona regnante ut d. d. d. d. d. d. d.

Knihá Judojů.
 Kapitola I.

I. Že Nabuodonozor kdž přemohel Dáfaxada krala Medšfbojll. Že
 kdž čtel mšeclym kralowstváw rozřazowati, poslal k nym poslu, kterých
 kdž bez počestnosti oděslati, požněwáný kral přisahal, že se s tobo
 pomstít bude. 7.

Confirmat poemio in Jona.

Knihu Vidytz Kap. I, II.

I. Urifaxad protoz, kral Meosky, byl podmanil mnoze narodi pod sve panstvi, a on vystavil Mesto, velmi mocne, ktere Akbatanis menoval, na sedemdesat loctim, a zmysla na tricet loctim, ale meze gebo postavil zmysla na sto loctim.
 2. A geonafajda strana tyz vez stverbrana tyz, na dvaet a dva et slapag nos byjala, y postavil brami gebo podle vysokosti vez.
 3. A byl sa chmalil, galo mocny v mocnosti vognsta svebo, y galo v chmale vognim svyob.
 4. Roku teboj swanastebo kralovstva gebo, Nabuhodonozor kral Assyryky, ktery byl kraloval v Meste Kynyre melitem, bogoval proty Assyaxadom, y premohel do
 5. na poli melitem, ktere sa menuge Ragau, ofolo potola Cuffraton a Tygrin, y Vadason na poli Argoch krala Assyrystebo
 II. 7. Tedy pomyslene get kralovstvi Nabuhodonozorove, a frdco gebo pozdnyzene get, y poslal k msectym, ktery byli bydleti v Cyliz, a v Damastru y v Libanu
 8. y k ndrodom, ktere su v Karmelu, a v Cedar, y k obymatelom Jablegastym na poli melitem Asdrelon,
 9. y k msectym, ktery byvali v Samarij, a za potokem Jordan, ktery az do Jeruzalema y do msectej zemi Jesse az dotud sa nedog, de k mezam Turynskym.
 10. K msectym tymto poslal poslu Nabuhodonozor kral Assyryky, ktery msecty gednu myslu odporovali, a odeslali gub praznych, y bez potestnosti ovrhli.
 11. Tedy kdyz sa rozmiemal kral Nabuhodonozor naproty msectej zemi, prisabal strze stoliu, a kralovstvi sve, ze se pomstit bude na demsectyma fraginama tjma.

Kapitola II.

I. Ze Nabuhodonozor poslal Doloferna, aby msecty kralovstvi pobudil, z mocnym vognstem, y II. Ze kdyz on mnoze mysla dobjl, na msecty strach prisel.
 I. Roku trnastebo, za krala Nabuhodonozora, na druby a swaid, v Mestyca prvnybo, stalo sa slovo v domc Nabuhodonozora krala Assyrystebo, ze se pomstit bude.
 2. Y zavolal msecty starstych, y msecty dactmanu, a bogovnytu frzych, a mel s njma tagnu radu svu:
 3. Y povedel mysleni sve, ze na tem gest, aby msectu zem podma, nil pod sve panstvi.
 4. Ktera rec kdyz se byla libila msectym, zavolal kral Nabuhodonozor Doloferna dactmana vognsta svebo,
 5. y povedel mu: Vyged naproty msectemu kralovstvi zapad sluzita, a obvrastne proty tym, ktery zapovrhli rozkaz muj.
 6. Neodpusti oto tre zadnemu kralovstvi, a tazde Mesto perne podmaniti mne.
 7. Tedy Dolofernes zavolal dactmanu, a prednych tanu kdu Assyrystebo: a spocital muji do vogni svyob, galo gemi prekazal kral, sto a dvaet trje pesatily bogovnych, a konstym strelnych swanast tyzaim.
 8. Y rozkazal napred tyti msectemu vognu svemu z mnozym nepo, ctanych velbludim, spolu s tjma, ktere by dogne dostavit moubi vognu;

B. is videt esse de jores qm str. huius sicut erat in impno M. d. C. & latu cubito tres: longio ro sex
 D. hic huius sicut na Biblia & Comectiois lati huius sicut Romana nil mutant qm ois pleriq libri hu rot latitudine tribuant cubito 30. & altitudini 70. huius sicut. Luca
 C. 70 per Julia na 4057. M. 3348. ant. 57. 657.
 F. graec. Iesem.

I. i. e. ulisat
 * N. M. 3348.
 H. seu ulisat, si defendere in miz Rom. 12. 19 & apud Caspud Auctor.
 I. i. arcanum.

volim také štada, y ovce štada, kterých nebyvalo počtu.
 9. Obila zeměštěk země dýřské foz on mimo pogeđe pribotomiti ul
 šil 70. Ale štobra a žata z domu kralovčeho vzal sebi včelmy množ.
 11. A počnul sa on sami, y mšcko vognito z vozama, a štomyama, y ze
 štrelci, kteri přifryli oblyčag zemi, gako fobyli.
 12. A foz byl přesel přes meze dýřské, přisel k veltým horám
 kunge, které su na levé straně Gylcyj, y vjel do mšckých kastyln
 gajů, a obdržal každou perrnost.
 13. Ale mylamal a město včelmy byrečivé Meloti, a oblyřal mšec
 fych synů daryřkých, y synů yzmabelonych, který byvali naprotivě kúřtů
 a na straně kolebné zemi Cellon.
 14. A přisel přes dýřskatn, y přisel do Mezopotamij: a pořazyl mšce
 ty města vysoké, které tam byvali od potola Mambre, až do tudy sa nepigđe
 k moru.
 15. y zaugal meze gajů, od Gylcyj až k mezám Jáfetů, které su k po
 lední y odvědel mšckých synů Madýřských, a pobral mšcko hospodár
 stvi gajů, y těch, který se genu protivili pořabigal mšckých mečem.
 17. A potom zšel na pola Damaska za času žatni, a pořpalil mšce
 fo žatni aneb zboží, y mšcky štromi a vimie vyřekati šal:
 18. y připadel štach gebo na mšckých, který byděli na zemi.

A. i. expugna
 B. i. e. famoſi
 C. he licet di
 ene interpreh
 nſto, ſic ut
 Fullio augu
 ſt. 22
 Terin.

Kapitola III.

I. Je Holofernomi Dobromolne se poddamali knizata Mest a kragin, kterych sebral
 za pomocnyku: 1. A. Je geub mſal Mesta, a bohu pořazyl, zebj sa sam Nabubo
 dozor za boha myval. 2.

D. alij Lucia

1. Jedny postali pošlu fytich zemšckých Mest, a kragini krali, y knizata
 dýřské tořito, Mezopotamij, a dobal dýřky, y libůky, a Gylckty, který
 foz přišli k Holofernomi, pomečeli:
 2. neč prestane miew tvůg proti nám: Nebo lepší gest, abyſme za ži
 vā služih Nabubodonozorovi kralu veltému, a poddany byvali tebe,
 nežly byſme my zemřagijci s pořacenzim našym štodu službi našeg tpele.
 3. Každé město naše, y každé vladarſtvi, mšcky boni y mſti, y pola
 y štada volim, y ovce štada, y foz, y štomy štada, y veltbludum, y mšce
 štati naše, a čelad před oblyčagem tvůg ſu:
 4. neč mšcky nęci naše pod mocu tvou ſu.
 5. Mj, y ſyneve našy, služebnici tvoji ſme.
 6. Priged k nám pořogny řan, a pořmag z službi našeg, gako se
 tebe libit bude.
 7. Jedny vjel z bor štomyama z radosti s veltým, a obdržal každé
 město, y každého obymatela zemšckého.
 8. Ale zemšckých Mest vzal sebe za pomocnyku mužů řilnych, a vy
 brangch do vogni.
 9. A tal veltý štach připadel na ty kragini, je zemšckých Mest -
 domáje knizata, a počtiny ſpolu z ludem byli vřebazali naprotivě noma
 10. foz bo z vřencama, a z lampasama prigimali, foz tanomali
 z búbnama, a ſpiřtalama.
 11. Any žto mſal včel foz vřkonámali, ukrútnost gebo řřeca utro,
 řiti nečosti.
 12. Heb, y města gajů a pořazyl, y háge gajů modlarſtve vřřekal.

E. i. potestate
 tua.
 F. i. imperio
 G. i. exercitu
 & fortitudine

A. munitione
 v. Terin.

Dějiny. Kap. III. a IV.

13. Nebo byl přiláhal gemu kral Nabubodonozor, aby mšec byl bohu zemi vyplnemil, totižto, aby on jani pomidat, ja mozel za boha od tich narodim, které by sa mohli z moci Jozoferna podmaniti.

14. Ale kdiz, presel prez Syriu do Babelu, a prez mšecu Apamey, y prez mšecu Mezopotamii, prisel k Jozofertym do zemi Gabaa, 15. a dobil mesta geub, y zamestal se tam za třcet dnj, v kterych dnj roztal aby se zbrnázdilo mšeco vognu moci své.

Kapitola IV.

I. Je synové Izraelští narámne se shromáždili Jozoferna, 1. II. Je z napominanij knižka Aliachyma spustem, a z mladitbu jeba poznali, a f. Boda na pomoc ro

1. Teby kdiz tuto moci stali synové Izraelští, který byli bydli v zemi Judsteg, bali se velmi od tvani gebo.

2. Straš a trafení popadli mysl geub, žeby to nečiml Jeruzalému, a kostelu Paně, co byl čiml, gništim městám, a kostelom geub.

3. Y poslali do mšecleg Samary sofoli až k Jerichu, a oblehli mšeci vřech dor.

4. Y dšana obmurovali šedini své, a obile zbrnázdili k připra

5. Kdiz také Aliachym psal k mšectim, který byvali naprotimá

6. Aby obdržali vystupki šorné, prez které cesta mohla byti na přesth, 7. Y učinili synové Izraelští podle toho, co jim byl uložil kniž

8. A volal mšecel lid k Panu z veliké vroučnosti, y ponížovali duše své v pústoch, a moditách, ony, y ženi geub.

9. A do žiněnych vřec se obletali, y šitki polebali před kostelem Paně, y Altar Paně prikryli žiněnyma šuběrecami.

10. a volali k Panu Bohu Izraelštemu geomyslně, žeby sa neda

11. Teby Aliachym kdiz Paně veliky, obšel mšecel lid Izraelští a mluml k nim.

12. Kdiz poverel: Do vědte, že Pan mysljsh, prosbi vaše, budetej zetmávat zetmávájicj na pústoch, a na moditách před oblyčagem

13. Pamatlivy bude na Mozyšia služebnyka Paně, který Amaleka kdiz sypal v šyle své, a moci své, y v svém vognu, y v svých pane, 14. y v svých vozoch, y v šitkych svých, že ne z mečem božomal, ale s prosbami švatyma modlje se porazyl.

15. tak budil mšeci nepřeteli lidu Izraelšeho: budetej zetmávat v tomto skutku, který ste zatali.

16. Teby na toto napominanij gebo kdiz se modlili k Panu, zotánaj li před oblyčagem gebo,

17. tak že y ty, který oběti zapálné byli obětomali Panu Bohu, kdiz se oblekli do žiněnych vřec byli obětomali oběti Panu, a mýmali popel na šlamach svých.

18. Y š celbo šrdca svébo mšeci se byli modlili k Bohu, aby namstj, ml lid svůj Izraelští.

B. i. e. montosa et divosa
Izraelite dicitur
Judai: est enim de nomen generale ut hinc alibi: non penultima tribus qui jam a salina nazare fuerant deportati, sic tñ ut multi ad me superant et ja ubi ems. et ubi ca clari est. I
D. Gravissimae adit faciens enim ascendunt e lap tivitte et super totu popul. On gregat fuerat et Judaea va tuz, et altare, et donij ipa a py fanave fuerant sanctificata.
Nota dicitur: hie si de Babylonia deportatōe qe Ju daor ex ea reita intelligenda est: Nam si dicit pa pulu congregat e Babyl sed ee Judaea. de que addit domus ip so a propban uo pafis et alta ri sanctificata hie de respicien na Manahis m telligenda: Sicut dicitur regis fia fo si solo Pan Atficato h de Leo tpio loqui voluisset
Sacerd. sumus Terin. gracē Joachim v. l. 15.
F. l. e. h.
I. i. ipi induti cilios et lineas conspersi ut est in grauo
H. E. cod. ff. 12
I. l. orationem et jejunior.

Dvojib. Kap. V.

Kapitola V.

A. npe in The
1. Gen. 11. 31. id
Autor. N. quare
si hi liceat Con
finitioe veris
legatus inferre
hi et quonia
noluerunt
deferentur de
rentes Avromus
et. senty plan
ctus. et in aliq
in oratione ste
piani. 7. 1
aut Josue. 1. 20
sue 24. 1. agit
composit. et
oib. Actione ver
bis Auctoritate
Canonice tribu
ere nil nos cog
git

B. Gen. 12. 1.
C. graui & hys
in Canaan. 700
suadet historia
series.

D. Gen. 46. 6.
E. de sunt in gra
co & hys illa
vba quodring.
Amos 9. 1. hi
si admitti pos
sunt ut vbi
illie ad terra
Canaan ager
ad Egypt. 12
serat. Confer
ad Gen. 15. 12
et 11. 40. & vbi
ibi annotata

F. Exod. 12. 23.
G. Exod. 14. 29.

I. Je foz se opitomal Solofornes Dagtmanu Moabitych, a Ammonitych o posoleni
liu Izraelsteho, 1. II. rozpravmal Achor Dagtman Ammonitych sime vcei o lidu
Izraelstem, foz gub napomnal, zeby proto tym nerozmnylke nebogovali: 5.
III. ze sa rozpravmal Dagtmane Solofornovy, proti Achorovi. 26.

I. Oznameno gest Solofornovi Dagtmanu vögsta Assyrskeho, zeby se fo
mone Izraelstij chystali na zastaveni, y zeby cesi borne zapramili,
2. y z melsteg predlinosti rozpälil se snerem velkem a zavolal pred
seba vsiecty klyzata Moabise y Dagtmanu Ammonitych,

3. a povedel jim: povedte mi gaty gest tento lid, který borne mysta
obleba: aneb stere, a gate a gat melike su mesta geub: gata gest ta
ke byla geub, aneb gate mnozstvi geub, nebo stery gest kral vögsta
geub:

4. y preto tjo nademsecto, stery bydla na vychodu slunka, tyto nas
zapomnyli, a nemysli naprotiva nam, zeby nas prigali s pölogem?
II. 5. Levj Achor Dagtman vsiectych synu Ammononych foz odpovedel
mluvil: Gesty rajit slyšati tane mug, pomj pravou pred oblycagem,
tym o tomto lidu, který na bornych mystech bydli, a nemygde slovo falešne
s ust mych.

6. Lid tento z rodini Kaldegsteg gest.
7. Tento ponagrm v Mezopotamy a bydel, neb nebteli nasledovati
bohu Steulu synu, který byvali v zemi Kaldegsteg:
8. proto foz opulsi posloni Steulu synu, které v mnozstvi bohun
byvali,

9. geoneho Boba nebesteho ctli, který jim y pritazal aby odstú =
mysli, a bydli v Káran. A foz byl zavratil slad vsiectu zem, a
zestú do Egypta, a tam za styn sto rofum tak sa rozmnozili ze sa spe
ctati nemysli geub vögsto.

10. A foz gub obražomal kral Egyptstij, y byl gub podmamil aby
stavali mesta své z blata a seybel, volali k f. Bohu svému, y pora
zyl gub celu zem Egyptstij vselgacym nakazenim.

11. A foz gub byli vymali od seba Egyptstij, a bylo prestalo od nych
nakazenj, y zase by gub cteli ulapiti, a k své službe privolan,
12. ony foz utetali: Buh nebesty otemel more, tak ze vodi na obis
sinusfranais gaty ze sa byli upemli, a tyto z suchyma robami foz
gyni prez Dno mora přestli.

13. Na strem myste, foz nespoitané vögsto Egyptstij bylo gub
bonile, tak vodama prikryté gest, ze any geden nepozostal, kterýby sku
tel potomtom oznámil.

14. Ale foz mysli z mora čermentho, zaujali tustatini soti dyna
v sterych ruky clomel bydli nemobel, any syn clomel neodpoimäl.
15. Tam sa jim studne borke osladili k napogu, a za styniet rofum
potramy z Heba dostali.

16. Kamfoliv. vesli bez fusti a bez strylki, y bez pamezi, a meca,
Buh geub bogoval za nych, y přemödel.
17. Nebylo foz se posmival lidu tomuto, frome, foz odstúpil od
od službi Kana Boba svého.
18. Ale fozfoliv. mnoho toho Boba svého, ctli drubeho, sany su na
lupes, a na mec, y posmech.

rodině přitomaryš sa lidu geub, abyš, fois ony zaskuzene meca mebo
trestani, vezmu, ty spolu s nima pomstnu mzal.

A. libertate gali
lasa cuius die
habe mentis
alibi nescim.
Dane doctor
volunt ad beto.
in Trib. Tabul.
Jorus. C. 19. vis
ae ad ea fuerit
familia ee Trib.
sineone mig-
raffe, ca. Jerobo-
amo & dololat
na quib subyit
volent: ad sa
referunt dicit
de sineone ten.
49. 7. de quib
eos in Israel
B. tu famib.

7. Sedo Doloférnei přitazal, aby ulapili Achyora, a domědi do Betuly
y aby ho odězdali do ruk synum Izrabělských.

8. A fois ho ulapili služebnici Doloférnemi gisli po poláč: ale fois
se byli približovali k horám, vysli proty nim gebo prafare.

9. Ale ony fois vystupili s epi na bol don, přivázali Achyora k stromu
za ruki y za nohi, a tak povázanébo spomazama neebali ho, y namia
stili sa k stánu svému.

10. Ale synové Izrabělsky fois vysli z Betuly, prisli k niemu: kterěbo
fois rozmazali vedli ho do Betuly, a na prostřed lidu fois ho postavi
li, opitomali se ho, gafa nec by byvala, že ho Assyrsky svázanébo byli
zanevzali.

11. Za tých snim byvali tam knizata, Dzyas syn Michum spofolená
Symeonovébo, a Karmi, který také Gathmel sa menoval.

12. Protoz w prostředu stárych, a před obycagem mšakých, Achyor po
vedel mšaky wci, který on byl mluvil fois se ho opitomal Doloférnei: y
gafó Doloférnesim lid byl ho cstel pre toto stomo zabiti,

13. y gafó on sám Doloférnei, fois sa rozměmal, rozfazel, aby ho lidu
Izrabělskemu pre tuto přicinu do ruk odězdali: že fois přemoze synu Iz-
rabělských, tedy, y tobo Achyora aby rozfazel zabynuti zemščagalym tresta-
nim, pre to, že byl povedel: Bůs Nebelky obrance geub gest.

C. sup. 5. 6.

14. A fois Achyor mšaky tyto wci byl wložil, mšcet lid na twar
popadal, fois se flanal k. Bohu y z obecnym knštenim, a placem geonomy,
šně mšak sive k. Bohu wylěvali.

15. fois pomědali: Pane Bože Nebel, y zemi, poblědni na pychu geub,
a wzbledni se na nassu potoru y na twar tých swatých pozorug
a ufaj že neopustas tých, který w teba sústagi: a pomzuges tých, kte-
ry w teba samých sústagi, a w swěg syle se cmalá.

D. i. afflictio

E. miserere copi-
tulare populo
tuo propter
iniquos

F. i. confidenter

16. Protoz fois dofonali plac, a lid prez celý den fois doplnil mod-
litbu, potěšili Achyora.

17. fois povedeli: Bůs steim nassých, kterěbo moe sa ty rozblasomal
on tebe sa tuto doplatu s, že ty rádneq geub urvidis zabynuti.

G. i. retributio

18. Ale fois k. Bůs náš sa tuto slobodu služebnykom svym neeb gest
y i tebu Bůs w prostřed náš: abyš, gafó se tebe libit bude, tak zemščak
ma twyma bydet moze s nama.

19. Sedo Dzyas, fois se ráda dofonala, přigal ho do domu sive
ho, a udelal mu weteru weliku.

20. A fois zvolal mšckých stárych, fois pust wplnili geub spolu.
21. Ale potom pomolani gest mšcet lid, a prez celý noc se modlili w
zhromáždeniu, fois prošli pomoc od Boga Izrabělského.

H. i. loci orati-
o.

Kapitola VII.

I. Je Doloférnei Betulu oblebel. II. Je fois odnal trubi wodne, rozfazel mšaky
stadi opatrovati: 6. III. Je městane fois se zymu trápili místo pódati ctkeli.
11. IV. Je Dzyas knia lidu poradil aby ja pet dnj počekali. 22.

I. Ale na druby den Doloférnei přitazal wogstam svym, aby wjgeli pre-
stj Betuly.

A. graui centu
septuaginta.

2. A bylo pěsátim bogomijeb sto, a swacet tisycim, a konstim, swa a
swacet tisycim, mimo priprav tých muzim, který byli do wězenia upadli, a byli

Judith, Kapit. VII.

odvedeny s frajnami z mesta zemského mladenstva.

3. Miecij spolu se chystali do bitky proti synom Izrabelským, a gisli po frajgu Joni az s vrchu, který sledi na doštině od mysta, které sa menuje Delma az s Kelmonu, který gest proti Azorelon.

B. i. Latus.

4. Ale synové Izrabelský, gať videli množství geub, popadali na zem fdyž házali popel na plamě své, geonamyslně modliu se, žeby Bůh Izrabelský ufájal milosrdenství své nad lidem svým.

5. A fdyž na seba vzali svou zbroju božovnu, posedali po mystac, které na uzku cestu napramugú mezy žorné mysta, a opatrovali gub prez celý den, y prez noc.

6. Ale Soloférnes, fdyž otolo města chodil, našel, že studňa, která byla tépla do geub trub z strani posledněg weni z města by se napravo mala: y rozkázal aby trubi geub porúbali.

C. hi hostis inferna
lis inclure conat
agraduta & au
ferre nobis fontes
gradat uti scem
menta scalia fa
luto media.

7. Bywali mysl nedaleko od žoi studně, s kterých sa byli mrdali po frademně ta mlti grodu na obmlázení rádneq, nežly na piti.

8. Ale synové Ammonovy, a Moabovy pristúpili k Soloférnovi fdyž gub obránugú, a upemtuugú gub, mstěti w zornu postavené.

9. Protož abys bez bitky mohl gub premoci, polož strážnytkú k studnám, žeby netáhli wodu s nych, a bez meca pozabigali gub, nebo zagisťe zurnovany pódadugú Město své, o kterem se domnvwugú, že na horách postavené, premoci sa nemoze.

10. Y libili se slova tato Soloférnovi, y služebnytom gebo, a sporačal sotola k geoněgfázoq studni sto muzum.

11. A fdyž byla táto stráž za dmacet enj trwala, prestali studně, a zhornáženi wód mysekým obywatelom w Betsulij, tal že nebymalo w Měste wodi odkudy sa nájstít mohli, any za jeden den, neb na mpru sa samala woda lidom fahoodenne.

D. hi mystic h. def
ut aqua compun
tiot ad est in p
nulo dicitiois.

12. Tedy fdyž se zepu miecij muže, y ženi, mladenci, y dítka, miecij geonjm slovem spolu

E. Ex s. 21.

13. povedeli: Hej sudi. e f. Bůh mezy nama, a mezy tebu, neb žé weni učinil, sy nám, fdyž sy nechtel mluwiti pologne z Assyrikyma a pre to oddal nás Bůh do ruk geub.

14. Y proto nem fdyžby spomohel, ponemadž padáme pred očima geub pre zizen, a zabynuti melife.

15. Y neal zwolagte spolu msekých, který su w Měste, abyjme dobro, wólne seba pódadali miecij lidu Soloférnesowému.

16. Nebo lepší gest, abyjme wezni za živa chválili fanařoba nežly byjme zemreli, a k posmiechu bywali fázdemu elowetu fdyžbyjme mied li manželfi naše, y dítka naše zemirati pred očima našjma.

F. i. homini

17. Sfrwědugejme sa dneš pred nebem, a zemú, y pred f. Božem Otculm našjch, který sa pomsti nad nama podle břeňim našjch, že byjte gub odemzuali Město do ruk wogsta Soloférnesowého, y žety bywal fonec náš bráttj pred mečem, který gestě slubstj byma pre su, čotu žjmi.

18. A fdyž toto byli povedeli, stal sa plac a frwileni melife w zhornoženi s odevmsekých, a za mnoze hodini geonatým hlasem wólali k f. Božu, fdyž pomdali.

G. id est in synagoga
wa in lingua. Ubi
lous oratio et
conuiois erat.

19. Sfrwědugejme sa z Otci našjma, nespramedlwe sme činili, nepravost sme pábali.

H. Trin.
A. Gal. 105. 6.

Júdyts Kap VII. y VIII.

20. Ty, ponemáží jsi milostivý, smiluj sa nad nama, aneb s tvým bitím pomiluj sa nad nepravostami našjma, a neoddanag významagjých se tebe hou, který teba uzná,

21. aby nepomýdali mezi tobaj: Kde gest Bůb gejub?

IV. 22. A když od tješto fríkum zunovany, a od tješto plačím zemělenj byli mlčali,

23. když pomstal Ezyáš obleký šzama, povedel: Dobrj myslj buďte bratrě, y ja tješto pět dnj očefamágme milosrděnstvj od tána:

24. nebo ásnad rozšnemany své šofona, a sd čmálu ménu smému.

25. Ale gešy po pomínutjch pět dnoch neprigde pomoc, učinme tyto slova, které šte mlúvili.

Kapitola VIII.

I. S Júdytje, které čmála se vypršuge. I. II. že pochybugjym hlezom domlúmala fozj na páty den místo pódavaj čsteli, 9. které napomýdala aby na pi plač štúm lid potěšomali, a k třežlivostj primádali, 21. III. aby ja seba Boga prošli, a šfukel gej nemýšlédavali. 30

I. Jítalo sa, když byla ušlyšala tyto slova wdoma Júdytja, která bymala dcera Merarova, syna Józaxa, syna Józeffa, syna Ezyáša, syna Elaj, syna Jámnona, syna Jevěbna, syna Káffajma, syna Rubi toba, syna Melchjáša, syna Enana, syna Kátsamjáša, syna Šalabjela, syna Symeona, syna Ruben:

2. a muž gej byl Mandášes, který zemrel za dním žatvi gaj, ménněg.

3. nebo byl měl starost nad tjma který snopi vázali na poli, a přišlo bórto na blamu gebo, y zemrel w Betulij w městě svém, a po čsomaj gest tam z štvi švjma.

4. Ale bymala Júdytja pozostala po něm wdoma, ja tře roči guž, a ja šest měsječím.

5. A na vrěbnjch stanáč somu svébo udělala sebe tágnú gjsbu, w které z švjma ženkami byla byděla zavřena,

6. a magjey na svém ládru zínemj páš, byla se postila po vrěckjch dnoch životá svébo, mimo švátčím šobbotnjch, a švátčím novjch měsječím, y mimo švátčím somu švábělšěbo.

7. Ale bymala velmij krásnebo posledy, které byl zanechal muž gej = mnohé božatšvj, a čeláč šognú, y mláďatšvj plně z švádama volun, a z švádama smec.

8. J bymala tato w vrěckjch velmij rozblášená a neb velmij se byla bála z Boga, any nebymalo šobvj mlúvil o nj slova šfě.

II. 9. Što protož když byla ušlyšala, žeby Ezyáš přišel, že po pátem dnj pomínutém oddá Město, poslala k šaršvjšm Kábri a šárnu.

10. J přišli k nj, a poveděla jim: Jakt gest to slovo, k kterému přivo, lil Ezyáš, aby oddal Město Ášyrškim, gešy w pěti dnoch neprišlaby nam pomoc.

11. J který šte nj, který potušugeť f. Boga?

12. Nem, tato ře, kteráby milosrděnstvj vyškala, ale rádněg, kteráby k šniemu pódpúdila, a přehlivost zazala.

13. Uložili šte nj čas šfšovánú táne, a podle vůli našěj usporáča li šte mu šen.

14. Ale ponemáží třežlivj gest táš, pro toto samé litúgme, a odpúščenj gebo, z vyšetjma šzami šadágme.

15. Nebo ne tak Bůb ja šrozl, gató člověc, any k šniemu sa nepódpaluge, gató švj člověc.

B. Tacté notat (an. Bellarm. hi intra fidei. & Jacobo 15. generatib. Cap. ta tantu recenfer: cu intra Efr. & Aaroni f. Efr.) 17. numerent, i.e. inter eund. & ja cobu saltim 20. ubi collig. pt hanc illo lqngz Antiquitate esse C. grae. filij Jfra. et ita omnia legon 20. s. Fulgentio hancit Bellar. Arrianus & alij Regem fuit ce Trib. Ruben sed ex Trib. Simeon inf. 3. 2. nec Ruben tradit filio aliq. Nomine Simeonis ut ex Exod. 6. 14. 21. Par. 5. 3. pat.

D. i. fama pro batissima.

E. grae adit & Qiam

F. i. pro vestro arbitrio.

Júdijt - Kap. VIII, y IX.

16. A proto pomuzime gemu dusie naste a z duchem pomuzenym postavme

A. sc. per humil
potentia & depre
cand potentia.
Terin.

17. pomuzime s platem Panu, aby podle wili sweg tal swamia cimil
mladostim swie: aby sme gado sa zarmillo sroco naste pre gejus pyctu
tal tal z naste pomuzenosti chwilit sa mošli:

18. neb sme nenastecovali dnici stuw nastych, ktery opustili f. Boga
swieho, a stana se bobom cuzym;

19. za ktery dnis dany su na meč, a na lizez, y na hribu swym ne
priatelom: ale my ginscho Boga nemime mimo nebo.

20. Oclawame potorné poteseny geho, a wysledamat bude swie nastu
s trapeda nepřitelu nastych, y pomuzmat budemstych tobanu, kterel-

21. A wicel bratře pohewadz se my stary mezz lidem Bozym, a na
was zalezá dusie gejus swie rec nastu sroca gejus omeligit, aby pama
tali, ze strome nasy potustomali sa, aby sa stusomali, gels by spravedi,

B. i. seniores su
senatores.

22. Samatan magu, gado ste nasy potustowan gest, a prez mno
ge zarmutki stuseny, priatel Bozi zostal:

C. Gen. 22.1.
D. sc. amplius
et magis.

23. Tal Jzaat, tal Jafob, tal Moyziss, y mscis, ktery se libili Panu
Bobu, prez mnoze zarmutki prestli werny.

24. Ale ty, ktery potuseny nepřigali z bogazlimosti Pane, a swi neti,
pezlivost, y potupu swieho stamrana proty Panu, wyppowcdeli,

E. 1. Cor. 10. 9.

25. wyplemeneny su od wyplewata a od hadu zabynuli.

F. i. e. non indigni
marginati volentes
nos illis de deo
ob flagella missa
Terin.

26. Hotoz y my nepomuzime sa za tito weci ktere tpsime

27. Ale kery pripisugeme toto trestam ktere se nam pribodilo werné
ze su meiste swie Bozi, kteryma sa gado sluzebnici tresteme na po-
lepšeny a ne f zatrazeni nastemu.

28. A powcdeli gy Dzyas, y stary: Dypcky weci, ktere sy mlu,
mla werné su, a ney w relach tnych zanedg sam.

29. Weil protoz modli se za nas, neb zena swata a bobabogná sy.

III. 30. Y powcdela gym Juidyta: Gado to, co sem mošla mluwiti, poz-
namdte z Bozi gest:

G. expendite.

31. takate to, co sem sporadala cimti, stuste s gely z Boga gest, a
modlte se, aby pemnu uimil Bih radou mu.

H. iuxta antiquam
grammaticam h. o. e.
bo.

32. Stogte wy pri branc tegto noci, a ja wen pugdem z mogu abru:
y modlte se, aby gado se powcdeli na paty den, wylledel se f. Bih
na lid swig Jyabelsky.

I. nomen apella
h. o. e. h. o. e. h. o. e.
cant ancillam.

33. Ale nebsem abyte sa my wyptawali na mug stutel y azdotu
wam zate neoznanim, me ginscho ney nebywa frome modlitba za
mna f Panu Bobu nastemu.

34. A powcdel gy Dzyas knjza Juidite: Si spologem, a f. Bih ney
gest stebu na pomstmu nepřitelu nastych. A kery se namratili odesti.

Kapitola IX.

I. Je Juidyta seba trapa, a pomuzomala, 1. II. Je postyla Boga za wyslobzeni
swie y aby gy dal silu seby premoci mošla doloferna. 2.

I. Ktery kery odesti, Juidyta wescia so swie modlitebnia: a kery
na seba wzala zinenu odew, typala popel na swi hlavu: y kery seba
rozprostrela na zem pred Panem, wvolala f Panu, kery powcdela:

J. Pon. 34. 26.

2. Pane Boze stca meho dymcoha, ktery sy gemu dal meč f tres-
tani cuzozemcuw,

Júdyta. Kap. XII.
Kapitola XII.

I. Je Júdyta, ktorá na miesto popravených Sologernejcov uvedená bola, domove
ny obdržala, aby, vlastne pokrmi užívala, a v noci na Modlitbu vychádzat
možla: i. II. Je na štvrtý deň, ktorý do šostiny privedená bola pred Solo-
fernejceda, y pila: 10. III. Který ktorý z gej laštu zapálen byl, veľmý ja
opil. 16.

I. Leby rozkázal gy Sologernej, aby tam vestla, kde složené bývali po-
kladi gebo, y rozkázal, aby ona tam zostala, a uložil coby sa gy -
melo žiti z šostiny gebo.

2. Kterému odpovedela Júdyta, y povedela: Nech nebudem moci
geťi s týchto pokrmi, ktoré prikazugeš aby mne dávali, žebý na mňa ne-
prišiel štych, ale s týchto geťi budem, ktoré som sebe priniesla.

3. Který Sologernej povedel: Geťy nebudú stačit tyto, ktoré sy sebou
priniesla, čo učinym tebe.

4. A Júdyta povedela: Živá gest dusia tvoá! Fane miig, že nestra-
ni mšicety toto služebnica tvoá, doľud neucim. Báb štye ruki mé ty -
wey které som myšlela. Y wemoch gy služebnici gebo do štánka, do
kterého byl rozkázal.

5. A když wcházala, prosyla, aby sa gy dala sloboda, aby v noci, a
pred štvitaním možla weň vycházati modlitse, y prosyti. B. B. B.

6. Y prikázal tomornym svojim, aby tak, gako by se gy libilo, vycháza-
tala, y wcházala na poklonu B. B. B. za tyj dny.

7. Y byla vycházala, v noci do Solim města Betsuly, a byla seba
umývala v studni wodnéy.

8. A gatk byla vycházala, možlivala, se k štánu B. B. B. Yzraběštemu,
aby napravil cestu gej na wysloženi lidu šwebo.

9. A když byla wcházala, čistá byla zostamala v štánku, doľud nem-
žala pokrmi sionu weier.

II. 10. Y stalo sa, na štvrtý deň udeľal weieru Sologernej služebným
štyem, a povedel k Wagaom tomornym štyem: Si, a povolag tu židom,
tu aby doľudwólne privedli bydleti štyem.

11. nebo špatná wey gest u štych, ktorý žena wysmívá mužá, ktorý
to imi, aby ona neminla gista, od neho.

12. Leby wšel Wagaom k Júdyte, a povedel: Nech sa neboži do,
bra štya wegiti k štánu memu, aby v počestnosti bývala pred nym,
žebý geďla s nym, a pila wino z wešelošty.

13. Kterému Júdyta odpovedela: Ktera som ja, abych odporowala
štánu memu.

14. Mšiceto čo bude pred očima gebo doľudwólne, a wzácnébo učinim.
A čoľow. se genu libit bude, to mne mne wzácné bude po mšicetých -
štych žiwota mého.

15. Y wšala, a ozdobila seba z oděmi štyem, a když wšla štála predmá,
nu gebo.

III. 16. Ale štye Sologernejové pokrmi sa: nebo bývalo zažaté na ža-
doľ. gej.

17. Y povedel gy Sologernej: pi wšal, a štye solú w wešelošty, neb sy nap-
la miľga predmá.

18. A povedela Júdyta: Budem pit fane, neb zwelobená gest dusia mi-
nabowšicety mne me.

19. Y wšala, y geďla, y pila pred nym, s tých wey, které gy byla pripri-
wila služebnica gej.

20. Y wešely zostal Sologernej k nym, a pil wina veľmý mnoho, štye niľow,
neby pil za žiwota šwebo.

A. Scandalis et
peccatis atq; uti
impedit ne con-
fuciat deus qd
per me facere de-
creverat
i. per oia me
am

C. i. abluetur.

D. gratie Baga,
at pro nomine
dedignas apud
Perdas Eunn,
obus, pra cate
no in aula do-
minam
E. gratie manum
care & bibere.

F. in ulla ce
na v dte.

I. Je Júdytha fúz se pomohla k fányu Božu pretála slamu opilého Dolofernesa a k fozym Mestčanom Betulij vynesta, je guz napomínala aby k Božu deťo, waz, 14. II. Je gu Oznaš, y mšicij čvialji 23. III. Je se úbyor polafal fúz mysl slamu Dolofernesomu. 27

I. Ale fúz by byl weier, pospichali služebnici gebo na fivé hospodi, y pozamiral Wagao swere gizbetné, a odesel.

2. Nebo bymali mšicij zunomany od wina:

3. a bymala Júdytha sama w gizbe.

4. ale Dolofernes byl ležal na posteli, fúz pre melité opilstwi spal.

5. Y povedela Júdytha služebnici fivég, aby stala wěntu pred gizbu, a pozorovala.

6. Y stala Júdytha pred postelu, modliw se z slzama, a spobýbomaj nym pýstím w mlčanliposti,

7. fúz povedela: Pýstím s mňa pane Bože Yzrahelský, a potléoni w této hodine na skutki ruk mych, abyš, gačo sy prislybil, Město twe Jeruzalemské pozoritel: a to, čo sem nyslela wtericij, je štrze teba se moze stati, wykonam.

8. A fúz toto byla povedela, pristúpila k slupu, který bywal pri hlavě posteli gebo, a meč gebo, který na slupu primatejany byl wysal, rozmažala.

9. A fúz bo byla wynjala, ulapila štricu slami gebo, y povedela: Pýstím mňa pane Bože, w této hodine.

10. A uderila zmatrat na tít gebo, y odtála slamu gebo, a snala wreš posteli gebo, a wvalila tělo gebo bez slami na zem.

11. A po malem času wysla weit, a dala slamu Dolofernesowú služebnici fivég, y řazala aby gu wložila do kapsi gej.

12. A wysli sme, podle obyčaja swěbo, gačože na modlitbu, y presli woganě ležen, a fúz gipli ofolo dolini, pristli k bráne Městské.

13. Y povedela zdaleka Júdytha štrazymtom na zdab: Stentite bít m, neb snama geš k. Báb, který učinil moc w hodu Yzrahelském.

14. Y stalo sa, fúz byli štrýnali muže blaš gej, zamolali štrýněb Města.

15. A zbešli se k nj mšicij od nag, menšijbo až do nag, wěšijbo: neb se namnypali je guz meč neprijde.

16. A fúz řazali přetla zbešli se ofolo nj mšicij: ale ona fúz wstúpila na wýzřij mšicij, rozřazala aby mlčali. A fúz byli mšicij mlčali.

17. povedela Júdytha: Čwálte řana Boža našijbo, který neopúštil tjech, který w něbo súřagú:

18. a štrze mňa na fivég služebnici wýplnil milosředenstwi swě, které řazyl domu Yzrahelskému: y zabil štrze ruku mu nepřitela hodu swěbo této noci.

19. A fúz wynjala k kapsi slamu Dolofernesowú, ukázala jim, fúz povedela: He slama Dolofernesowá knihžata wogšta úřřitěbo, y he wreš posteli gebo m, který byl ležal w swém opilstwi, koe štrze ruku zemí porazyl bo řan Báb naš.

20. Ale žiw gest ten řan, neb mňa zaubráníl řangel gebo, y fúz sem odtúto gipla, y fúz sem tam byla, y fúz sem se odtúto nawrátila, a nedopúštil k. Báb služebnici fivég postřorniti sa, ale bez postřorní bjecha nawrátil mňa k wáni radostnú pre wítážstwi gebo, pre uajši mé, y pre oslobozeni wase.

S. corroborom.

A. graus cui natus seu essem perisus, qui puero dicit, quia debet e bre, vior

B. id est leto se fecit in terra, ut mane iungen- tibus horroni in cubent et tumba- tione per cadave- no adspersione

C. qua libos ante- tulerat, ut ait graeus,

D. id est timebat, ob nimias me- ras desperan- tes,

E. quod cum- & quod corpore

Júdyth. Kap. XIII. y XIV.

F. Pal. 105. 155
106. 1.

21. Chválu vzdavájte tomu mŕtvcy, nebo Dobry, nebo na velký milostivému nebo.

22. Ale vselij fůz se poklonili tánu, povedeli k nŕj : Požebnal teba

23. Ale Dxyas knjaz lidu Yzraelskeho, povedel gy : Požebnaná sy

24. Požebnaný f. Bůb, který strčil tebe, y zem, který teba napravil

25. nebo dnes méno tvé tak zvelebil, zeby chvála tvá nevymla

26. A povedel vsak lid : neš se stane, neš se stane.

27. Ale Achyor fůz byl zamolaný, prisel, a povedela gemu Júdytha:

28. Y abys vedel, ze tak gest, de tu gest hlava Doloférnesová, kte

29. Ale fůz videl Achyor hlavu Doloférnesovu od strachu po

30. Ale potom, gal prisel k sebe porylceny, upadel k nožám Jú

31. Požebnaná sy ty od Boha tvého v každem stánku Jáko

Kapitola XIV.

I. Je Doloférnesovu hlavu na zed mesta Betruily zavěsili, y II. Je Achyor

I. Leby povedela Júdytha k mŕtvcemu lidu : Vlystte mňa brane:

2. a fůz vygde slunto, neš vezme gedentážy zbrogu svu, a vyg

3. Leby potrebno bude, aby špěhारे bežali k hágtmanu svému zbu

4. A fůz hágtmane gejs poběža k stánku Doloférnesovému, a

5. A fůz poznate ze utetagu, bežte za njma bezpečně, neb f. Bůb

6. Leby Achyor fůz videl moc kterou učinil Bůb Yzraelsky, fůz za

7. Y hned gal sa rozšvetlis, vyměsili na zdi hlavu Doloférne

8. Koz to videli špěhारे, bežali k stánku Doloférnesovému.

J. est debraismus
g. d. pro eo quod
ii peperisti.

A. graie de ficit
id est deliquit
ammi passus
est stebior.

B. Je. ad veru
sena pugnam
Ca. impredior:
noluit em juda
os in thlyris
fugere antym istu
mors dolofertis
nota fuerit et con
feruad inuiter.

D. aliena manu.
E. id est aggregaty
perditionat. in
lege det. 23. y 3.
popt. insignit pro
f. h. od de bina pu
tentia et p. d. o.

Dvojtyh. hlav. XIV. i XV.

F. per strepenti

9. Ale tyto, který v stantě byvali, když přišli a předeměna gízbi myšleli, žeby ne od zbudigigeb, ale od brmot činjgých. Dolofernes se prebudit mozel.

G. i. davis

10. Nebo žádný nesmel gízbu knjžata s Assyrského stlutenim, aneb mežazannu otěmti.

11. Ale když byli přišli gebo hágtm ané a předny fomórnjci, y vsicij starší mógsta Assyrského krála, povedeli fomórnjtom.

H. hoc farat no corrobant etia olim p. libhai sebraz. 1. Reg. 17. v. 11.

12. wegdite, a prebudite bo, neb myšleli když vyšlezi z syr sivrjeb, smieli nás povolati do bitki.

13. Sedý když vesel wágo do gízbi gebo, stál před zásteru gebo, a plétkal z rakami jrima: nebo sa on domnyval ze on z Dvojtyh spi.

14. Ale když žádné bybaniležgých z uslana, myšleli když se přiblížil k zásteri, a poršimel gu, a když myšel telo mrtvé bez hlani Doloferne šome w svéj firmi ušchnuté že lezi na zemi, zvolal hlasem velikým, když plákal, y oděm své roztrhal.

15. A když vesel do stanta Dvojtyh, nenassel gu, y vyškočil wenf lidu.

A. simile vno maj. fuit in domo x Regno diaboli mulier illa habita fortis contentens la p. serpenti. h. B. V. Maria

16. a povedel: Jedna žena židovka učinila bántu w dome a krála Nabuhodonozora, nebo ble Dolofernes lezi na zemi a hlava gebo nemi na nem.

17. Když to slyšali předné knjžata Assyrské, roztrbali vsicij oděm své, a neznesytelna bogázlimost, a strach pádel na njeb, y fróca gegjeb wélmy ja zarmútili.

18. Y stal ja frýl neprirómnávaný w mógstu gegjeb.

Kapitola XV

I. Je Assyrský když bomli židú vsicij weni když pozanečávanali utěpli, II. Je židú když zebrali wélmy mnohé lípeze obodauk sa: s. III. Je Dvojtyh od biskupa a od lidu požebnání dostala, y Dolofernesomé lípeze gs dali.

I. A když bylo uslyšalo vsicij mógsto že wzali hlavu Dolofernesomy upla od njeb smelost, y rávca a když od samého strachu, a bogázlimosti nospli ja na pomoc utekání wzali,

2. tak že žádný nebyl mlúmil z svým blýžnjm, ale když nabýžili hlavu, po opúštených wětých wěraib, pospichali od židúw ugiti, o kterých slyšali že zbrogny na njeb gídu, když poutekali po wěstáb potných, a po chodnjšoch wřstím.

II. 3. Krotý když wědeli synové Izrahelstý, že utekaju, gípli za njma. Y gípli solú strúbenim, a wřstánim za njma.

4. A penemáz Assyrský porozbítaný, když byli urekali solú frém padali: ale synové Izrahelstý w jednem žuffe když bomli, vsicijeb byli rubali o kterých byli mohli nagiti.

B. Chadaié ma stabant seu la obant.

5. Krotý poslal Džyáit pošlu po vsicijeb městáb, a tragináb Izrahelstých.

6. Ležý tážda tragina, y tážde Město když wýbralo zbrognyeb mladenú poslalo za njma, a bomli gýb, mečem, dotudby nepřišli až k fóncu sivrjeb mez.

7. Ale gínstý, který w Betsúly byvali, wěšli do stantúm Assyrských, a lípež, který byli zanečáli Assyrský když utekali, pobrali, y wélmy seba obfážíli.

C. sc. onerati gíau ditati

8. Ale tyto když žmítájili, namítáli sa do Betsúly, vsicij, co gegjeb byvalo přinešli sebu, tak, že nebywalo počtu sobýtta, a bomad y wěšli

Júdyt. Kap. XV. y XVI.

gatyjch domácych štátnú gejb, natočila, ze od náj. moštýto až do náj. wěstýto wšecy došaty zohali z gejb lúpeš.

III. O. Ale Doakym náj. wyjšy křez, z Jeruzaléma přišel do Bettrily zem

D. hi sup. l. 7. u. u. d. i. z. c. Elabim

šecfoma swyma štátnima, aby wšel Júdytu. 10. Ktera fciš byla wšla k nemu chwalyku wšecy gejným klasem fciš pomical: 11. sy sláma Jeruzalémsta, ty sy wšelost lidu Yzrahelsteb, ty sy uctiwost lidu nashbo.

11. nebo sy uctinila potlomecky, a posylnilo sa fcišco tře, proto je sy mlomala čistotu, a po třem mužu, qinšeb, sy nepoznala: proto, y rufa boži posylnila teba, y, proto pžebnana budeš na wěš.

12. A powecl wšecel lid: Neš se štane, neš se štane.

13. Ale za třcet dny, šotwa zebvané su lúpeše Assyřtých od lidu Yzrahelsteb.

14. Ale wšecy mciš, šteré se byli nashy ze su Dolofernesowé obwzlaštne sali Júdytce, z zlata, a z Anbra, y z odemím, y z drabych šamením, y zemšeckych nábytkúm, a wšecy su dané gy od lidu.

E. gracie dicit concurre foem nas ud thysis in mans et lo ronalte fuidta ud anulla.

15. Y wšecel lid byl se radomal, z ženama, y štánama, y z mladen cama, y z nastrogami budebniéma, a z šaršama.

Kapitola XVI.

I. O ššni Júdyti pre wštáštyn: I. O lúpeš, šterý oběh obětomal špoděšowá nm.: 22. O lúpeš Dolofernesoweg Júdytce 23. III. Je w čistem žiwote zemrela, a den šototo wštáštwa uštwiřenie žiel šweta a štána. 29.

I. Jedý špřwala túto ššni štánu šobu Júdytba, fciš poweclá:

A. supple psalter.

2. Šocnite štánu na bubnoch, špřwášte štánu na cymbaloch špřwášte gemu nomú chwálu, welebte, a na pomoc wolášte měno gebo.

3. Šán šterý poráža wogm štán gest měno gemu.

4. Šterý položil wogánške ležišy šwé mezy lidem šwym, aby náš wy šobodil z ruk wšecy, nepřitelúm nashy.

B. i. e. mactid & protectioni šlan

5. Přišel ššur z šor od púl noci w množštwú šyli šwég: štereb = množštwi zastawilo potoki, a šone gejb přišyli šolim.

C. i. percussit.

6. Powecl je zapali meze mé, a mladencú myš je pozabiga mciem, ze ššli mé ša ná lúpeš, y štáni šp. wřená.

D. i. e. gigantes jux ta babulas geht lid šobustitšoni

7. Ale štán wšemobúy porázył šo, a odemzdal šo šo ruk ženi, y přebila šo.

E. gracie linea

8. Nebo nšpadel mocny gejb od mladencúm, any ššnowé, šštan nešabili šo, any wšoty obřwé nepostawili se proty nemu, ale Júdytba šera šerari štráju, twári špřeg zabubila šo.

F. Dolofernis Gen tles aliogria šerua Regio šaldais šure šubicta aut šwre rati ut app. ce ša. 22. 6. yno ita aliqv. late šymy illud vocabulu, ut šna šledia & šaldia compe šenpat ut ce šulla čab. 1. 19. intelligi šwre comut and. eod qm uide pro base vol. šane šitt. šb šmp. šeršar con šquše

9. Nebo šba wšletla z odemú wšowšeb, a oblékla se šo odemú we šelosti w radosti ššinúm Yzrahelštych.

10. Šomazala twár šwú z máštu, a špolú špletla wlašy šwé přišogeni z uplěštem wřednym, wšala štari na šeba nowé aby šo oflamala.

11. Šyremie geš ulapili oči gebo, štráša geš ulapila šuštu gebo, oštála mciem štánu gebo.

12. Šolakali se šeršty, štalošty geš, a šleošty, šmelošty geš.

13. Jedý wřestali wogánške ležišta ššyřtých, fciš se ušazali po wřený wogm š, šterý byli ušeli w žizni.

14. Šmome šemel přerazyli qib, a galo šeti šteré ušetáju pozabig štali qib: zabynuli w šitce před twáru štána šoba mébo.

persequentes sp. 102.

15. Ššni špřwášte štánu, ššni nomú špřwášte šobu nashmu.

Júdyth. Kap. XVI.

16. Adonaj Pane veľký sy ty, a mŕtveny w syte twég, a kŕečo žádny premoci nemogé.

17. Nech tebe, služi každé smoreni twé: nebo sy povedel, y stalo sa: vo stal sy duba twébo, y smorene su neny kŕobys protivol blažy twému.

18. Joni od gruntum porobovat sa budú z wodama: stali gako wŕst rozplivat se budú pred twaru twú.

19. Ale ktery je teba boga, veľky budú u teba w mysletem.

20. Běda narodu ktery porostawa proty narodu mému: nebo 4. Důs wsemotluy pomstít se bude nad njma, na slůny den namstrowat gub bude.

21. Nebo ohen dá, a čerwi na tela gejub, aby sa páli, y cytili až na věky.

22. Y stalo sa potom, wyscel lid po wstáztwú gusel do Jeruzaléma - flanaši se 4. Roku: a hned gati sa očistili, obětowali wšecy oběti za pálné, y slibi, y záslibi swé.

23. Ale Júdytha wšecy nástroje wogánské Žolofórnosové, které gy dal lid, y zášteru, které ona sama byla wzala s posteli gebo, daro wala na wětrné zapomenuiti.

24. Ale lid býwal weseły před smatym wšstém, a za try Měsje radost tobo wstáztwá držali z Júdythy.

25. Ale po tych dnob gedentážy se nawrátíl do domu swébo, a Júdytha weliťa zŕstala w Bethuly, y w wšeckeg zemi Yzrabělskeg wélmy čmalitěbna.

26. Býwala také k čnósti gej přídána čistota, tať je nepoznáwala muža po wšecyech dnob žiwota swébo, od tobo času gati zémrel Ma nášes muž gej.

27. Ale w dnob swatěnych byla wycházala z weliťu slámu.

28. A býdela w domě muža swébo za sto, a pet Ročum, y žbru swú oslobodila a zémrela, y pochowána gest z mužem swym w Bethu ly.

29. A oplatámal gi wyscel lid za sedem dni.

30. Ale prez cely čas žiwota gejbo nebylo kŕoby nespotožnost čil lidu Yzrabělskému, y po smrti gej za mnohé Roči.

31. Ale den swatěny tobo wstáztwá od Židum sa bere do počtu swatych dnům, y swěh ja od Židum od tobo času až do dněšnyho dná.

H. Gen. 1. Gal. 3.
I. Superbi cũ su
23. spily 22
terminabunt.
L. 1. contra.

M. gratia Mura
ra.
A. gratia Et fenu
et in domo dñi
sui An. Centu 50
gong, Clarus
Syr. et Conseruit
in domo. Manes
m. sui factus let
t. 50 Ann. Por
tua et. 50. Unde
pat totu. p. te
gus. p. t. u. i. b.
disenbi n. aliis
q. 50 post. debellati
holofen. superste
rit

B. gratia adit
et
distribuit bona
sua ante mor
tem popinguo
luro.

Simba Oster.

Kapitola I.

I. Je Důwěryš aby utážal slámu swú, wélmy náhládnú hostinu držal, z. II. Kralówná Wáští powolana přigiti redbela: 18. III. Je proto gi odebmal, a oběny wšky rozhláštíl, aby Mánželki Mánželom sáwali utimostis.

I. Za dnům kŕáta Důwěra ktery kralowal od Yndy až do zemi Muryntig nad sto, sedem, a swaet kŕaginanama:

2. kŕy sedel na stolici kralowstvá swébo, dŕzan Město bylo poča, tel kralowstvá gebo.

3. Žebny na třeti Roč kralowstvá swébo: udělal přemelitú boštinu wšecy m linyžatom a sluzebnytom swym, na g. slyněgšym kŕi kŕym, a sláwnym Mědšty m y Uradnytom kŕagini před sebu,

4. aby utážal bošatšmi slámi kralowstvá swébo, y welitost, a pochwalu k moi swég, za slůžy čas, totizto za sto, a osmdesát dnů.

C. u. est dany hyl
tas. pio. V. de
Chronol. indiem.
D. Gebr. Metropoli
jku Reg. Caput.
E. A. M. 3485
ant. Pr. 519.
F. Scowis.
G. Gebr. Satrapis
H. i. splendor